

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ภาชนะดินเผาสมัยก่อนประวัติศาสตร์จากบ้านใหม่ชัยมงคล อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยวิธีศิลาวรรณา
ชื่อนักศึกษา	นายบัณฑิตย์ สมประสงค์
สาขาวิชา	โบราณคดีสมัยก่อนประวัติศาสตร์
ภาควิชา	โบราณคดี
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

การศึกษาภาชนะดินเผาที่พบร่วมกับการฝังศพ ในแหล่งโบราณคดีบ้านใหม่ชัยมงคล โดยวิธีศิลาวรรณา เป็นการศึกษาองค์ประกอบทางจุลสัณฐานของแร่ ที่เป็นอัตราส่วนผสมภายใน เนื้อภาชนะดินเผาสมัยก่อนประวัติศาสตร์ การใช้กล้องจุลทรรศน์ชนิดพิเศษที่สามารถวิเคราะห์วิจัย ส่วนประกอบภายในโครงสร้างเหล่านี้ได้ และแสดงความแตกต่างให้เห็นอย่างชัดเจน จากผลการ วิเคราะห์ภาชนะดินเผาจำนวน 23 ตัวอย่าง พบว่าภาชนะดินเผามีเทคนิคการทำที่แตกต่างกัน ในยุค โลหะตอนต้น เนื้อภาชนะดินเผามีส่วนประกอบของเศษหิน และแร่ มีดินกำเนิดมาจากหินอัคนีและ หินแปร องค์ประกอบของเนื้อดินแสดงลักษณะเนื้อดินตามธรรมชาติ อุณหภูมิของการเผาสูงไม่เกิน 550 องศาเซลเซียส ภาชนะดินเผาที่พบส่วนใหญ่ คือ แบบทรงกลมมีเชิง (type b) ทรงพาน (type d) และทรงบาตร (type i) ซึ่งพบฝังร่วมกับโครงกระดูกที่หันศีรษะไปทางทิศตะวันออก ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือก่อนไปทางทิศเหนือ ทิศตะวันตกเฉียงใต้ก่อนไปทางทิศใต้ และทิศ ตะวันตกเฉียงเหนือก่อนไปทางทิศเหนือ ส่วนในยุคโลหะตอนปลาย เนื้อภาชนะดินเผามีส่วน ประกอบของแร่ควอร์ตซ์ และเศษชิ้นส่วนของพืช องค์ประกอบของเนื้อดินที่นำมาใช้ปั้นมีการ เตรียมส่วนผสม อุณหภูมิของการเผาสูงไม่เกิน 450 องศาเซลเซียส การเผาใช้ระยะเวลาไม่นาน รูปแบบภาชนะดินเผาที่พบส่วนใหญ่ คือ แบบทรงก้นกลม (type a) ทรงชาม (type f) ทรงขัน (type g) ทรงกระบอก (type h) และทรงอ่าง (type j) ฝังร่วมกับโครงกระดูกที่หันศีรษะไปทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ก่อนไปทางทิศตะวันออก